

Memory and Hope

Rituals for Tishrei 5785

חגי תשרי תשפ"ה

מהפנו
הטקסים

jewishrituals.org.il

בית החופים העזראלי

קיבוצ אריז שאלום

מכון שלום הרטמן
SHALOM HARTMAN
INSTITUTE

חופים עזראלי
בית החופים העזראלי

THE JULIUS
STULMAN
FOUNDATION

AVIV
AVIV FOUNDATION

Opening and Explanation

As the High Holidays and a new year come upon us, we reflect on this painful year, a year more dreadful than anyone could have imagined. This year, the High Holidays are interwoven with October 7, a combination of events that seems unbearable. How can we sum up the past year and renew our hopes for the year to come?

We, at the Shalom Hartman Institute's Ritual Center, offer this ritual to help us remember, reflect, and hope for this High Holiday season: moments that will give space for and voice to pain, loss, and absence, as well as to bravery and collective responsibility, while also lifting our gaze towards the horizon.

This year, the Jewish calendar in Israel gives us seven holiday and Shabbat eves between Rosh Hashana and Simchat Torah. Seven is a significant number in Judaism, and it also recalls the seventh (*shevii* or *shiva*) of October and the seven days of the Jewish week of mourning (*shiva*).

We created a candle-lighting ritual for each of these holiday and Shabbat eves to light a memorial candle before the traditional candles or as a standalone ritual. The memorial candle, the *ner neshamah*, literally a soul candle, will burn for 24 hours, its light inviting us throughout the day to internalize—to bring into our very souls— seven themes of the past year and for the coming year: remembrance, pain, bravery, healing, Jewish peoplehood, hope, peace. Each ceremonial lighting of the *ner neshamah* is accompanied by a reflection and a poem or a prayer.

It is customary to light festive and memorial candles at twilight, at the time when light turns to darkness—as it did for us this past year. In lighting these candles, we commit to believing in and acting to replace darkness with light in the coming year, even if that light is no more than the flickering of a candle.

These rituals were developed and written by Dr. Rivka Rosner and Hagit Bartuv of the Ritual Center, in collaboration with Maital Friedman, Dr. Masua Sagiv, and Rabbi Jessica Fisher.

The Ritual Center is led by Rabbi Tamar Elad-Appelbaum and Rabbi Dr. Rani Jaeger.

Translated into English by Levi Morrow.

*This resource was prepared in August so that it would be useful in planning ceremonies for the month of Tishrei. While we hope the situation in October is very different from what it is now, we have included references to the hostages with two options: one as if they have returned home and one as if they have not. We pray that you will not need the version of the texts where they have not come home.

נזכור / רינה לבנון

נזכר את אחינו ואת אחיותינו, הנאמנים והנאמנות,
האמיצים והאמיצות
שאבדנו בתוך אימת המלחמה.
נזכר את העינים הנוצרות, את החבוק החם, את הלב הבוטח,
את אלבומי התמונות, את ספורי החיים,
את הבתים שנבנו בעמל רב ונשרפו ברגע.
את המשפחות האוהבות, את היופי, את התקנה,
את העינים המביטות אלינו נכוחה.
תהא נפשן של ההולכות וההולכים
מעמנו צרויה בצרור החיים,
וזכרון קשור אלינו בחוט דק של חיים,
באגדת פרחי בר ומי גשם,
חצבים, שלוליות זהבות, שקדיות,
הרדופים ותות-עץ,
צחוק נשוא על טיסת נדנדות,
לב פועם, עדינות וחקלה.
תהא נפשנו קשורה בנפשן, בזכרון עמוק ובהודיה,
ונבחר בחיים.
נזכר
ונבחר בחיים.
ביד הרכה המושטת,
בפס האור הדקיק של השחר,
בגבעול המפציע שוב,
בנשימת האדמה.

רינה לבנון היא רבת המועצה האזורית גלבוע, אשת חינוך, כותבת ועורכת טקסי חיים
יהודיים-ישראליים. תושבת קיבוץ כפר בלום, הנמצא בקו העימות בצפון.

נר ראשון זיכרון

ערב ראש השנה

כיוון הלב והמחשבה:

בשנה שוברת הלב שעברה עלינו, איבדנו נפשות רבות - ילדים והורים, אחיות ואחים, חברות וחברים - כל אחד ואחת מהם, עולם ומלואו של תכונות, מעשים וטביעות אצבע שהשאירו אחריהם בעולם, ולכתם מאיתנו לא ימחה.

בשעת הדלקת נר זה, בערב ראש השנה, ערב יום הזיכרון היהודי העתיק, נבקש לזכור אותם; כל נפש ונפש, כל איש ואישה, צעיר וצעירה, ילד וילדה, שהלכו לבלי שוב אך עם זאת, נשארו עימנו, בזיכרון חייהם, בחותם האור שהותירו בתוכנו.

לצדם נזכור ונזכיר את החטופות והחטופים, שנמשיך לבקש ולייחל ולפעול לשובם במהרה הביתה, ולא נשקוט ולא ננוח עד שכך יקרה.

הדלקת נר נשמה

First Candle Remembrance

Erev Rosh Hashana

Reflection and Intention:

In this heartbreaking year that has passed, we have lost many precious souls—children and parents, sisters and brothers, friends and loved ones—each a world unto themselves, full of unique qualities, deeds, and the indelible traces they left in the world. As we light this candle on the eve of Rosh Hashana, the ancient Jewish Day of Remembrance, we seek to honor and remember each one. Every soul, every individual, young and old, who departed from us still remains with us in the cherished memories of their lives and the lasting marks they left within us. Alongside them, we hold in our hearts the hostages: continually praying and yearning for their swift return home, and we will not rest until this is achieved/who have returned home and now need immense strength to heal the deep wounds of their bodies and spirits.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

Remember / Rina Levanon

We remember our brothers and sisters, the loyal and faithful,
the brave and courageous,
whom we lost amidst the horrors of war.

We remember the shining eyes, the warm embrace, the
confident heart,
the photo albums, the life stories, the homes built with great
effort and burned in an instant.

We remember the loving families, the beauty, the hope,
the eyes that look upon us with trust.

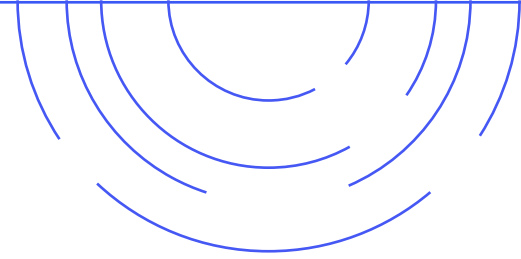
May the souls of those who have left us be bound up in the
bond of life,
and their memory be connected to us by a thin thread of life,
like a bouquet of wildflowers and rainwater,
squills, golden puddles, almond trees,
oleanders and mulberries,
laughter carried on the flight of swings,
a beating heart, tenderness, and compassion.

May our souls be connected to theirs in deep memory and
gratitude,
and may we choose life.

We remember
and we choose life.

In the gentle hand extended,
in the thin ray of dawn,
in the sprouting stem,
in the breath of the earth.

Rina Levanon is the rabbi of the Gilboa Regional Council, an educator, writer,
and officiant of Jewish-Israeli life-cycle ceremonies. She lives in Kibbutz Kfar
Blum, located on the northern front line.

נר שני כאב

ערב חג שני של ראש השנה

כיוון הלב והמחשבה:

מזה כמעט 365 ימים, אנחנו בתוך כאב, צער ואבל עמוקים ומתמשכים, על החטופות והחטופים, על החיים שאבדו ואינם, על הפצועים והפצועות שישאו בגופם ובנפשם את האירועים, על הבתים החרבים בדרום ובצפון, ועל עצמנו, כפי שראינו את חיינו וכפי שהם מתגלים להיות.

בשאון המלחמה לא היה לנו רגע לעצור ולשהות עם הכאב הזה, אך יש "לתת לצער את כל המרחב וההגנה הנחוצים להם", כתבה אתי הילסום, כי רק כך, "הצער שכעת ממלא את העולם ישכך".

בשעת הדלקת נר זה, ערב חג שני של ראש השנה, נבקש לתת לכאב הממלא אותנו, קול ומרחב קיום, להכיר בו ולדעת שנישא אותו עמנו, לא בניגוד ליכולת לקום ולהשתקם אלא כחלק מטוויית אריג חיים חדש.

הדלקת נר נשמה

התר לפרסום / דעאל רודריגז גארסיה

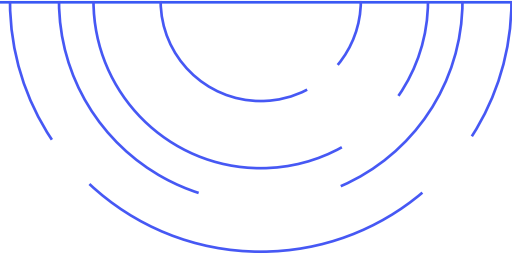
התר לפרסום
פי לבנו נשבר.
ובמסתרים
בתדרים ריקים
רבבות יבבות
נחנקות בלי קול.

התר לפרסום
פי דמנו התר.
ונבזזנו באפלה
מו היקר מפל יקר.

כבר התר לפרסום
פי זיוו הקסום המבהיק
מפני זה שאהבנו, כבה.
אבל פחת אותה אדמה
כבר מנץ צמח עקשן
משריש עד אין קץ
ונלפת אהבה.

מתוך 'הנני' - פרויקט אסופות השירה מן החזית ומן העורף, שנעשה במשותף ע"י כתב העת 'משיב הרוח' ומקח"ר. דעאל רודריגז גארסיה הוא משורר חוקר ספרות ומנחה סדנאות כתיבה.

Second Candle Pain

Erev Rosh Hashana Day Two

Reflection and Intention:

For nearly 365 days, we have been engulfed in deep and enduring pain, sorrow, and mourning, for the hostages who have not yet returned home/ who spent too long in captivity and whose pain, along with that of their families, remains immense, for the lives lost and no longer with us; for the wounded who will carry the events in their bodies; for the destroyed homes in the south and north of Israel; and for ourselves, having lost every idea we had about ourselves and our lives, and needing to discover them anew. In the din of war, we had no moment to pause and dwell with this pain, but we must "give sorrow all the space and shelter it needs," as Etty Hillesum wrote, for only then "will the sorrow that now fills the world begin to fade." As we light this candle, on the eve of the second day of Rosh Hashana, we seek to give the pain within us a voice and a space to exist, to acknowledge it and know that we will carry it with us, not in contrast to the ability to rise and recover, but rather as part of how we weave together the fabric of our new life.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

Cleared for Publication*/ Dael Rodriguez Garcia

Cleared for publication:
That our hearts are broken
And in hidden places
In empty rooms
Thousands of sobs
Are choking silently.

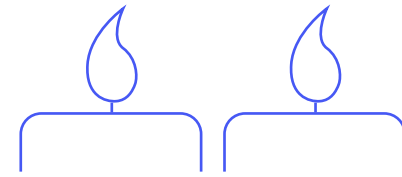
Cleared for publication:
That open season was declared on us
We were plundered in the dark
Of the most precious of the precious

It is already cleared for publication:
That the magical shining light
Of our beloved's face is extinguished.
However, beneath the same soil
A stubborn plant is sprouting
Sending roots without end
Tightly grasped with love

From *Hineni (Here I Am)*, a collection of poetry from the front line and the home front, created jointly by the religious literary journal *Mashiv HaRuach* and the IDF Chief Education Officer's headquarters.

Dael Rodriguez Garcia is a poet, literary scholar, and writing workshop facilitator. Translated by Michael Bohnen, Heather Silverman, and Rachel Korazim.

*"Cleared for Publication" is a term used by the Israeli media to announce that the names of soldiers who have fallen in battle can now be made public. This only happens after their families and close relatives have been personally informed. During the recent war, the news frequently began with these words for many weeks.

נר שלישי אומץ וגבורה

שבת תשובה

כיוון הלב והמחשבה:

בתוך הכאב והצעור, הפחד והאבל, שמלווים אותנו, נחשפנו בעוצמה לאומץ הלב ולתעוזת הנפש של החברה הישראלית. "נכון, כולם נראים רגילים אבל, אנחנו עם של גיבורי על", שרים 'התקווה' 6.

גילינו השנה נשים וגברים, צעירים ומבוגרים, יהודים, דרוזים, ערבים מוסלמים ונוצרים, בדואים וצ'רקסים ורבים אחרים שבאו מתוך החיים, המשפחה, השגרה והשקט, ובהרף עין מצאו בתוכם כוחות על כדי להגן, להציל, לעזור ולתמוך. האומץ והגבורה האזרחיים והצבאיים התגלו באופנים רבים, מהיכולת לשמור על עורף מתפקד במשפחות המילואים, דרך עמידה איתנה לצד משפחות החטופות והחטופים וקהילות המפונים, ועד ליישוב המחודש של מקומות שעברו טראומה. רבים כל כך היו נכונים לסכן את חייהם ולהקריבם למען אחרים, מתוך ערבות הדדית ישראלית ואנושית הם שאבו עוז רוח.

עם הדלקת נר זה, בערב שבת תשובה, נבקש להודות על אומץ לבם ועל גבורתם ולהבטיח כי לאורם נוסיף ללכת ובזכותם נדע כי יכול נוכל.

הדלקת נר נשמה

כדי להלחם באמת / נתנאל אלינסון

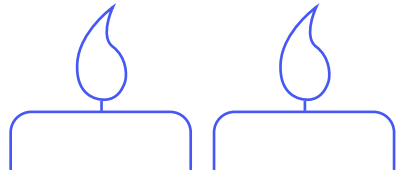
כְּדֵי לְהִלָּחֵם בְּאַמַּת עֲלֶיךָ לְשִׁבְחֵךְ
לְשִׁבְחֵךְ אֶת אֱהוֹבֶיךָ
לְשִׁבְחֵךְ אֶת יְלָדֶיךָ
לְשִׁבְחֵךְ אֶת כָּל אֱהָבוֹתֶיךָ שֶׁהִשְׁאַרְתָּ מֵאַחֶר

כְּדֵי לְהִלָּחֵם בְּאַמַּת
עֲלֶיךָ לְזָכֹר
לְזָכֹר אֶת אֱהוֹבֶיךָ
לְזָכֹר אֶת יְלָדֶיךָ
לְזָכֹר אֶת כָּל אֱהָבוֹתֶיךָ שֶׁהִשְׁאַרְתָּ מֵאַחֶר
זָכֹר!
וְשִׁבְחֵךְ

מתוך 'הנני' - פרויקט אסופות השירה מן החזית ומן העורף, שנעשה במשותף ע"י כתב העת 'משיב הרוח' ומקח"ר.

נתנאל אלינסון הוא איש חינוך, סופר ופעיל חברתי ישראלי, נשוי לנטע ואבא לחמישה ילדים, תושב ירוחם, לוחם במילואים בפלס"ר צנחנים.

Third Candle Courage and Bravery

Erev Shabbat Shuva

Reflection and Intention:

Amidst the pain and sorrow, the fear and mourning that accompany us, this past year has revealed the spirit of courage and daring within Israeli society. "True, everyone seems ordinary, but we are a nation of superheroes," sings Israeli band HaTikva 6.

This year, we discovered women and men, young and old, Jews, Druze, Muslim and Christian Palestinians, Bedouins, Circassians, and many others, who emerged from their lives, families, routines, and tranquility, and in a split second, found within themselves extraordinary strength to protect, save, help, and support. Courage and bravery showed itself in numerous ways, both in the military and in civil society, from maintaining a functioning home front among reservist families, to steadfastly supporting the families of the hostages and displaced communities, to the rebuilding of communities that had experienced trauma. So many were willing to risk and sacrifice their lives for others, drawing courage from Israeli and human solidarity.

As we light this candle, on the eve of Shabbat Shuva, the Shabbat between Rosh Hashana and Yom Kippur, we want to express our gratitude to the brave citizens and soldiers, the courageous fighters, and to pledge that by their light we will continue to walk, knowing that because of them, we can prevail.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

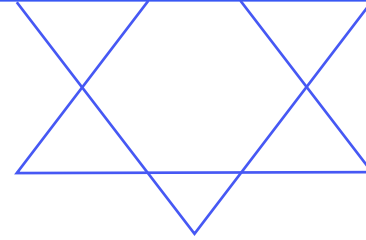
To Truly Fight / Netanel Ellinson

To truly fight
you must forget,
forget your beloved,
forget your children,
forget all your loves left behind.

To truly fight
you must remember,
remember your beloved,
remember your children,
remember all your loves left behind.
Remember!
And forget.

From *Hineni (Here I Am)*, a collection of poetry from the front line and the home front, created jointly by the religious literary journal *Mashiv HaRuach* and the IDF Chief Education Officer's headquarters.

Netanel Ellinson is an educator, author, and Israeli social activist, married to Neta and father of five children, residing in Yeruham, and a reserve soldier in the Paratroopers Reconnaissance Unit.

נר רביעי עמיות יהודית

ערב יום כיפור

כיוון הלב והמחשבה:

בתוך השנה הכואבת הזו התגלה מחדש כוחה של הערבות בינינו: כשאנחנו הופתענו ונבהלנו, נבהלו והופתעו איתנו גם אחינו ואחיותינו שמעבר לים, כשבכינו, בכו איתנו, כשחסרנו ציוד או משאבים, תמכו בנו, כשהיינו זקוקים לנחמה - באו לנחם, וכשקהילות ישראל בעולם נזקקו לקולנו ולתמיכתנו מול בדידות ואנטישמיות גואה, השמענו, תמכנו ובאנו. יחד אנחנו במאבק על החזרת החטופים והחטופות לביתם, ביתנו, יחד אנחנו במאבק על קיומם של עמנו ושל רוחנו. האחוה היהודית המחויבת להגן על האנושי חזרה לפעום במלוא העוצמה. "שלומי כשלוש עמ"י קבע חיים גורי. כבר שנה ששלוש כולנו, ברחבי הגלובוס, הוא כשלוש עמנו. עם הדלקת נר זה, בליל יום הכיפורים, נודה על העם היהודי המגוון, המורכב, המפוזר אך מאוחד, שמשמש רשת ביטחון של ערבות ותמיכה לימים קשים ובתקווה, במהרה, גם לימים שמחים.

הדלקת נר נשמה

כתונת פסים / רחלי מושקוביץ

בני חזר מהמערכה ותרמילו מתפקע
מכל מה שלא אני ארזתי לו.

גרביים שתרמה קהילה מארגנטינה
שמיכה משובצת בריח בית אחר
מגבת כחולה ממשפחה מהמושב
ציצית מירושלים

פליז מתנת חברת היטק

צעף שסרגה קשישה

גופיות שנקנו מקבוצת פייבוקס

סדין שנתן לו חבר

כפפות שקנו נערות

מעיל מארון של מישהו שבא ובקש לתת.

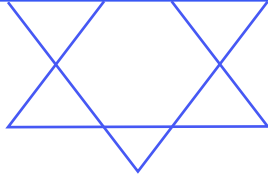
פורסת את כל האריגים

ורוקמת כתונת פסים חדשה.

ראה יוסף, ערבו לך אחיך

רחלי מושקוביץ היא מנהלת תיאטרון 'לחישה', מחזאית, שחקנית, משוררת ויוצרת. השיר "כתונת פסים" מתוך הספר "פעילות ברזל", אסופת שירים שנולדו במלחמה.

Fourth Candle Peoplehood

Erev Yom Kippur

Reflection and Intention:

In this painful year, alongside the loneliness and sorrow, the strength of the Jewish people was rediscovered. When Israelis were shocked and frightened, Jews around the world shared their fear and cried with them. When IDF soldiers lacked equipment or displaced families needed resources, Jews came together to offer supplies and support. Even in the midst of war, Jews travelled to hug Israelis and show their solidarity. And as antisemitic incidents increased, Jews in Israel raised their voices and came to visit Jewish communities to offer support and share their stories. Together, people across the world are fighting for the hostages to be released and returned home. Together, Jews are fighting for the future of our people and for our collective spirit. Jewish peoplehood and solidarity have shown their power and their resilience. The Israeli poet Haim Gouri wrote, "I am as well as my people." For the past year, our collective welfare around the globe is as our people's. With the lighting of this candle, we give thanks for the diverse, complex, and warm-hearted Jewish people that serves as a source of support and a solid foundation to endure difficult days. On Yom Kippur, we pray for a future where we will all come together in God's house, a house of prayer for all people. As we light this candle for Jewish peoplehood, may we soon be gathered together for moments of reunion and rejoicing.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

A Coat of Many Colors / Racheli Moskovitz

My son returned from battle, his duffel bursting
With things that I had not packed for him.

Socks donated by the Jews in Argentina.
A quilted blanket smelling like someone else's home
A blue towel from a family from the Moshav,
Tzitzit from Jerusalem.
A fleece jacket, gifted by a high-tech company,
A scarf knitted by an elderly lady,
Undershirts purchased by online shoppers,
A sheet that was given to him by a friend,
Gloves bought by teenage girls,
A jacket from the closet of someone who
Came and requested to give.

I spread out all those garments
And weave together a new coat of many colors.
See, Yosef, your brothers were there for you.

Racheli Moskovitz is the director of the Lachisha Theater, playwright, actor, poet, and creator. The poem "A Coat of Many Colors" is from the book *Iron Beats*, a collection of poems created during the war.

Translated by Chavi Swidler Eisenberg.

נר חמישי ריפוי

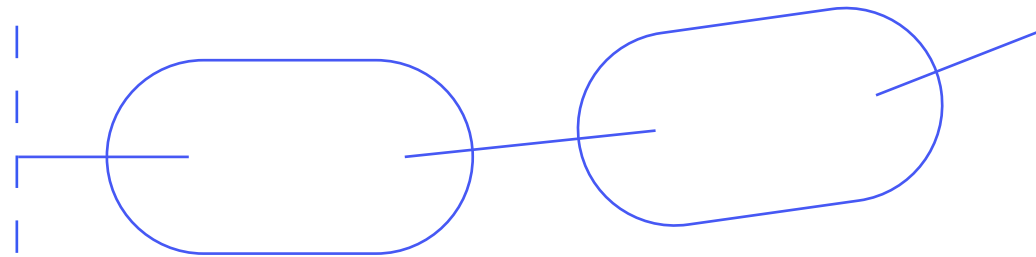
ערב חג סוכות

מבוקש / אדמיאל קוסמן

מְבַקֵּשׁ מְקוֹם שְׁקֵט עֲלֵיו תוֹנַח הַנֶּפֶשׁ.
לְכַמָּה רְגָעִים בְּלֵבָד.
מְבַקֵּשׁ מְקוֹם שְׁיִשְׁמַשׁ מְדַרְדֵּר לְכַף הַרְגֵל.
לְכַמָּה רְגָעִים בְּלֵבָד.
מְבַקֵּשׁ עֲצִיץ, עֵלָה, גְּבֻעוֹל, אוֹ שִׁיחַ, שְׁלֹא יִקוּם
וְיִתְקַפֵּל בְּשָׂהִיָּא תְּבוּאָה. לְכַמָּה רְגָעִים בְּלֵבָד.
מְבַקֵּשׁ דְּבוּר אֶחָד, נְקִי, נְעִים וְחַם שְׁיִשְׁמַשׁ סִפְסָל,
מְקַלֵּט, לְמִישָׁהּ, קְרוֹבָה לְשָׁלִי, יִלְדָה-יֹנָה, נִפְשֵׁי לְשָׁלִי,
אֲשֶׁר יִצְאָה מִן הַתְּבָה, לְכַמָּה רְגָעִים, בְּשָׁעוֹת הַבֶּקֶר,
וְלֹא מִצְאָה מְאֹד מְנוּחַ לְרַגְלָהּ.

צ'ריפין 1989

מתוך 'סמרטוטים רקים', הקיבוץ המאוחד.
אדמיאל קוסמן הוא משורר, פרופסור למדעי היהדות באוניברסיטת
פוטסדאם, והמנהל האקדמי של המכון להכשרת רבנים רפורמים ע"ש
גייגר בברלין.

כוונה ומחשבה:

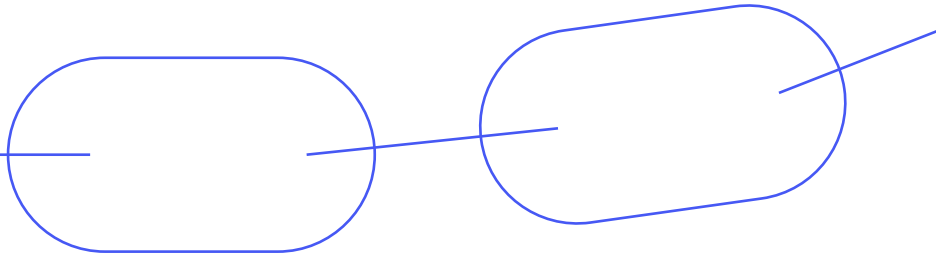
כבר שנה שכולנו כואבים; בגופנו, בנפשנו, באמונתנו
באדם. הפצעים והכאבים לא במהרה ייעלמו, ובכל
זאת, כדי שנוכל להמשיך בחיים, כדי ליצור, לבנות,
להשתקם, עלינו גם להירפא. לא בבת אחת אלא
לאט לאט, לא תוך העלמת הצלקות, אלא דווקא
מתוך ההבנה שהן כאן להישאר, שייתכן שיהיה
עלינו לשאת גם פצעים פתוחים עוד זמן.
בהדלקת נר זה בערב חג הסוכות, נבקש רפואה,
רפואת הנפש ורפואת הגוף, לכולנו, ורפואה מיוחדת
לכל פצועי ופצועות השבעה באוקטובר והשנה
כולה, ונקווה ונאמין כי הימים שעוד נכוננו לנו, יהיו
רכונים, יהיו מעלינו כמו כפות תמרים.

הדלקת נר נשמה

Fifth Candle Healing

Erev Sukkot (Days One and Two)

Reflection and Intention:

For a year now, many of us have been in pain—in our bodies, in our souls, in our faith in humanity. The wounds and pains will not disappear quickly, and yet, for us to continue living, to create, to build, and to recover, we must also heal. Not all at once, but slowly; not by erasing the scars, but by understanding that they are here to stay, that we may still have to bear our open wounds.

As we light this candle, we seek healing: healing of the soul and healing of the body, for all of us, and in particular healing for all those wounded on October 7 and throughout the year that followed it. We hope and believe the days ahead will be days of mercy and compassion.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

Wanted /Admiel Kosman

Wanted, a quiet place to rest the soul.

Just for a few moments.

Wanted, a place to rest the feet.

Just for a few moments.

Wanted, a plant, leaf, stalk or shrub, that won't fold up when the soul arrives, just for a few moments.

Wanted, one phrase, clean, agreeable and warm to serve as a bench,

a refuge, for someone close to me, a dove-child, my own soul, who left the ark this morning, for a few moments, in the early hours,

and couldn't find a place to rest her feet.

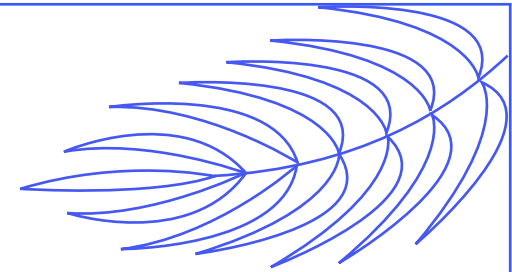
Tsriffin Army Base, 1989

Admiel Kosman is a poet, Jewish Studies professor at Potsdam University, and Academic Director of Abraham Geiger College, a Reform rabbinical school in Berlin. This poem was published in his collection, *Soft Rags*.

Translated by Lisa Katz with Shlomit Naim-Naor.

תפילה לשלום / מיוחס לרבי נחמן מברסלב

אדון השלום
מלך שהשלום שלו עושה שלום
ובורא הכל
יהי רצון מלפניך
שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן העולם
ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם
ולא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה.
עזרנו והושיענו כולנו
שניזכה תמיד לאחוז במידת השלום,
ויהיה שלום גדול באמת
בין כל אדם לחברו, ובין איש לאשתו
ולא יהיה שום מחלוקת אפילו בלב
בין כל בני אדם.
ויהיה כל אדם אוהב שלום ורודף שלום
תמיד באמת ובלב שלם,
ולא נחזיק במחלוקת כלל לעולם
ואפילו נגד החולקים עלינו
ולא נבייש שום אדם בעולם
מקטן ועד גדול
ונזכה לקיים באמת מצוות ואהבת לרעך כמוך
בכל לב וגוף ונפש וממון,
ויקויים בנו מקרא שכתוב
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבור בארצכם
ה' שלום, ברכנו בשלום.

נר שישי שלום

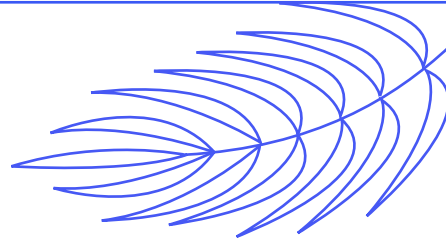
ערב שבת חול המועד סוכות

כוונה ומחשבה:

בשבעה באוקטובר פגשנו את הרשע שבאדם, את האכזריות, את הברבריות. בעינינו ראינו את שפלותו של הרוע, ואת נוראותה של המלחמה. בה בעת, ראינו את הערבות ההדדית בינינו ואת כוחות הטוב והיחד, בארץ ובתפוצות. שנה אחרי, בשבת שבחג הסוכות, נצא שוב אל הסוכה הפתוחה לכל ונתפלל שתהיה סוכת שלום - שלום בתוכנו, בעמנו ובחברתנו, ושלום גם עם שכנינו ובעולם כולו. מתוך אימת המלחמה, ננסה להיאחז באפשרות לשלום, שגם אם רבה אליו הדרך, ארוכה וקשה ומסובכת וכמעט נסתרת מעין, נמשיך לקוות ולייחל לימים של שקט ובטחון בארצנו, בקהילותינו ובמרחב האנושי כולו. בהדלקת נר זה, נדליק בתוכנו את האמונה כי השלום, הפנימי והחיצוני, גם אם יתמהמה, בוא יבוא, וייתן לנו שמחת עולם.

הדלקת נר נשמה

Sixth Candle Peace

Shabbat Chol Hamoed

Reflection and Intention:

On October 7 we encountered human evil, cruelty, and barbarism. We saw with our own eyes the depravity of our enemies and the horrors of war. At the same time, we witnessed real solidarity and the power of coming together, both in Israel and in the diaspora. A year later, during the Shabbat of Sukkot, a holiday when we make ourselves vulnerable by stepping outside the safety of our homes, we will once again step into the *sukkah* open to all who want to join and we will pray for it to be a *sukkah* of peace—peace within us, peace among our people, and peace with our neighbors and the entire world. Amid the terror of war, we will try to hold onto the possibility of peace. Even though the path to peace is long, difficult, complicated, and almost entirely concealed from us, we will continue to hope and yearn for days of tranquility and security in our land, in our communities, and throughout the region. As we light this candle, we will ignite within ourselves the belief that peace, both internal and external, will eventually come, bringing us transcendent joy.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

Prayer for Peace / Attributed to Rabbi Nachman of Breslov

Lord of Peace, Divine Ruler, to whom peace belongs.
Master of Peace, Creator of all things:
May it be Your will, that you erase war and bloodshed from the world and in its place draw down a great and glorious peace so that “nation shall not lift up sword against nation and neither shall they learn war anymore” (Isaiah 2:4).

Help us and save us all, that we might cling tightly to the virtue of peace. Let there be a truly great peace between every person and their fellow, and between spouses, and let there be no discord between any people even in their hearts.

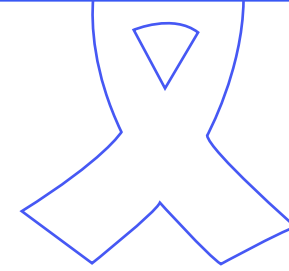
And may it be that all people love peace and pursue peace, always in truth and with wholeheartedness, without holding on to any disputes ever again that would divide us against each other.

Let us never shame any person on earth, great or small. May we merit to fulfill Your commandment to “Love your neighbor as yourself” (Leviticus 19:18) with all our hearts and souls and bodies and possessions.

And let it come to pass in our time as it is written, “I will grant peace in the land, and you will lie down untroubled, and I will give the land respite from vicious beasts and no sword will pass through your land” (Leviticus 26:6).

God of peace, bless us with peace!

Adapted from translations by Rabbi Deborah Silver and Shmuel Gonzales.

נר שביעי תקווה

ערב שמחת תורה

כוונה ומחשבה:

אנחנו מתורגלים בתקווה, שנות אלפיים ויותר אנחנו ממשיכים לקוות - למציאות טובה יותר, לעתיד טוב יותר. גם בלב הימים האפלים של השנה החולפת, גם בתהומות הכאב, המשיכו לפעום בנו קולות התקווה, להשבת החטופות והחטופים, להחלמת הפצועים, לנחמת האבלים, לשיקום הנגב המערבי והצפון ולהתחדשות החברה כולה, ליצירת אפשרות לחיים טובים יותר לנו, לילדינו, לאזור כולו. למרות התהומות המשכנו לשאוף ולקוות, בתפילה ובמעשים, באמונה ובפעולה.

עם הדלקת נר זה, בערב שמחת תורה, ניזכר במעגלי הריקוד שלא נרקדו לפני שנה בבתי הכנסת, ובריקודים שהופסקו באכזריות בטבע היפה של הנגב. נחשוב על כל הרגעים שבהם כמעט אבדה תקוותנו, ונמשוך מתוך המסורת העתיקה שלנו אל לבנו את עוצמתה של התקווה, שעוד נראה שלום בארץ ושמחת עולם ליושביה.

הדלקת נר נשמה

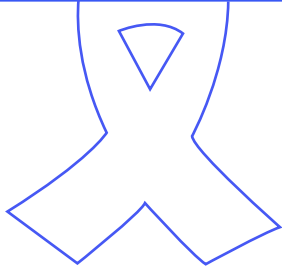
אופק / גלי רביץ

זו תקופה
שקשה לדבר בה
על אפק,
נדמה שאין כזה באפק.
ובכל זאת,
בשאני עוצמת עיני
בלילה,
לפני השנה,
אני נזכרת בחלומות שלי
ובמקומות שרציתי
להיות בהם
בילדי, אהבתי
ואני נעשית קלה
כמו שחף
נוסקת גבוה גבוה,
מצירת לי קו
ועפה לכוונו.

גלי רביץ היא משוררת, טפלת הוליסטית ומאמנת. ילידת ארגנטינה ומתגוררת בגני תקווה.

השיר "אופק" פורסם לראשונה ב"מגזין גלויה" ב-11.1.2024

Seventh Candle Hope

Erev Shemini Atzeret / Simchat Torah

Reflection and Intention:

We are well-practiced in hoping: for over two thousand years we have continued to hope—for a better reality, for a better future. Even in the darkest days of the past year, even in the deepest depths of pain, the voice of hope continued to sound within us—for the return of the hostages/ the healing of returned hostages, for the recovery of the wounded, for the rehabilitation and renewal of the Western Negev and the North, for the possibility of creating a better life for ourselves, for our children, and for the entire region. Despite the dark moments, we continued to strive and hope, in prayer and in deed, in faith and in action.

As we light this candle on the eve of Shemini Atzeret and Simchat Torah, we will remember the dances that were not danced in synagogues a year ago, and the dancing that was cruelly interrupted in the beautiful Negev. We will recall the moments when our hope almost faded, and we will draw from our ancient tradition into our hearts the strength of hope, that we may yet see peace in the land and everlasting joy for its inhabitants.

Lighting the Memorial (*Neshamah*) Candle

Horizon / Gali Ravitz

This is a period
In which, it is hard to speak
of horizon,
It seems that there is not anything “on the horizon”
And yet,
When I close my eyes
At night,
before sleep
I remember my dreams
And the places I wanted
to be in
My children, my loves
And I become weightless
like a seagull
soaring very high
Drawing me a line
and fly in its direction.

Gali Ravitz is a poet, therapist and holistic trainer. Born in Argentina, she lives in Ganei Tikvah. “Horizon” was first published in *Gluya Magazine* on January 11, 2024. Translated by Dotan Arieli and Barry Dov Katz.